

man ved Hjælp af sige Midler vilde kunne undvære al Anvendelse af Legemsstraffe, men den hele Fremstilling gik ud paa, at disse, om de end ikke aldeles kunde affattes, dog kun i ganske sjældne Tilfælde maatte bringes i Anvendelse (See til Ex. Roeskilde Stænder-Tidende for 1842, S. 4179, 4183, 4187—4188, 4199—4200, cfr. S. 4230 og den Viborger St. = Tid. s. s. A. Side 2272, 2276, 2280—2282, 2290—2291 cfr. S. 2328).

Vi vove heller ingenlunde at paastaae, at saadanne Straffe uden Betænkelse kunne affattes, hvorimod vi snarere ere tilbøjelige til at mene, at de øvrige Straffemidler ville vinde i Kraft derved, at Legemsrevselsler ligge i Baggrunden som Noget, hvortil Bestyrelsen vil kunne gribe, naar de lemfældigere Midler i enkelte Tilfælde maatte vise sig som utilstrækkelige. Men, idet vi gaar ud fra denne Synsmaade, kunne vi ikke billige, at Legemsrevselsler i en nye Lov træde frem som en ganske sædvanlig Straffemaade, uden al Antydning om den indskrænkede Brug, der bør gjøres af samme, ja med Udeldelse af afbillige til de nye Straffeanstalters Natur mere svarende og derfor oftere anvendelige Straffe. Vel ville de af Udvalget's Fleerhed foreslaaede Forandringer i en ikke ringe Grad afhjælpe disse Misligheder, men Loven vilde dog derved ikke faa væsentligt forandre sin Stikelse, som det forekommer os nødvendigt, naar den skulde staae i Samklang med de vistnok i det Væsentlige rigtige Grundsetninger, der ere opstillede som de ledende ved de nye Straffeanstalters Indretning. Vi see os heller ikke istand til ved yderligere Endringsforslag at give Udkastet en saadan Omdannelse, at vi turde anbefale det til at blive Lov. Det vilde tværtimod, efter vor Overbeviisning, være meget høveligt, om Rigsdagen vilde gribe ind i Straffeanstalternes Ordning ved nye Bestemmelser, som væsentligt afvige fra dem, der vare bragte i Forslag af dem, der nærmere ere bekendte saavel med de nuværende Anstalter som med Planerne for de nye. Det forekommer os end ikke ret vel gjorligt, at hensigtsmæssige Regler for Straffemyndigheden lade sig udarbejde eller bedømme uden under Hensyn til Regulativet for Arbejdet, Forplejningen og Huusordenen, hvormed saaledes den lovgi-

vende Magt burde gjøres bekendt inden den kunde indlade sig paa en Lov som den omhandlede, skjøndt vi ingenlunde ville paastaae, at et saadant Regulativ i alle sine Dele skulde underkastes Rigsdagens Afgjørelse. Udvalget's Fleerhed antager og, at den Lov, der nu skulde gives, maatte underkastes ny Overveielse, naar de paatænkte Straffeanstalter og navnlig de to nye Forbedringshuse ere blevne fuldbragte, og at det ikke er ufandsynligt, at Anvendelsen af legemlige Straffe da i samtlige Straffeanstalter efterhaanden kunde indskrænktes og for en stor Deel bortfalde i Forbedringshusene. Men Lovudkastet har ikke Præg af en saadan midlertidig Lov; den skal tværtimod være en fælles Lov baade for de nuværende Straffeanstalter og for dem, der ere i Værk, baade for Tugthuse og for Forbedringshuse. Om det end kan antages, at de nu foreslaaede Bestemmelser fornemmelig vilde behøve Forandring, naar de tilkommende Forbedringshuse, hvis Juldforelse neppe er ganske nær forestaaende, skulde tages i Brug, saa ligger det dog uden Tvivl allerede i den Tanke, man har forbundet ved begge Arter af de bebudede nye Straffeanstalter, at de i Formaal og Behandling skulde nærme sig hinanden, kun med den Hovedforskjel, at den fuldstændige Afsondring, der skal gjenføres i Forbedringshusene, i Tugthusene maa modtage Lempning, fordi det antages, at den ikke uden Betænkelse kan anvendes paa dem, der for lang Tid ere dømt til Frihedsstaa. Forsaa vidt den omhandlede Lov tilsigter Gensformighed i Straffemyndigheden ved de forskellige Straffeanstalter, saa skjønt vi ikke, at dette er noget sandt Gode, saalange Behandlingen i det Hele er saa ueensartet; det turde snarere synes, at denne Ulighed ogsaa krævede en Ulighed i den Straffemyndighed, Fangerne skulde være underkastede, og at der navnlig i en Straffeanstalt, hvori der overalt herfter en vel gjenemtanke og omhyggelig paaseet Orden, ikke behøves saa strenge Straffemidler, som i en Straffeanstalt, hvis Localiteter og hele Indretning ikke tilsteder en saa nøiagtig Orden. Der vil heller ikke faaes nogen Sikkerhed for en lige Anvendelse af Straffemyndigheden derved, at der for alle Straffeanstalter gaves